

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΙΑΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΠΡΟΣ ΓΑΠ...ΦΥΓΕ ΤΩΡΑ

(Σχόλιο)...Γιώργου Νούτσου

Δεν περίμενα, πως ο βίος και η πολιτεία, κυρίως όμως τα παπραγμένα του ΓΑΠ, θα ενέπνεαν τους ποιητές μας. Κι όμως συνέβη κι αυτό, μ ένα τρόπο μάλιστα που με εξέπληξε ευχάριστα. Δεν είναι μικρό πράγμα, απ τα σκουπίδια να φτιάχνεις κάτι χρήσιμο, απ την ανάγκη να δημιουργείς ευκαιρίες, απ το απόλυτο κενό ν αρχίσεις να πατάς σε κάτι στέρεο, απ τον ΓΑΠ να αντλεις έμνευση και να δημιουργεις ένα λογοτεχνικό κείμενο...γιατί περί αυτού πρόκειται. Ένα κείμενο, δοσμένο με νότα ποιητική, με γλαφηρή έκφραση, κυρίως όμως σε ζώσα παραστατικότητα, ικανό να εκφράσει τη σκέψη και το συναίσθημα όλων των Ελλήνων, τις δύσκολες αυτές ώρες. Νομίζω πως διαβάζοντάς το, με τη δέουσα όμως προσοχή, μπορούμε να μπούμε στον ψυχισμό του ποιητή, να δούμε με τα μάτια του και να μιλήσουμε με την ψυχή του...Ναι, το κείμενο βγάζει μηνύματα. Δείχνει ενόχους. Προτείνει λύσεις...χωρίς να είναι κάτι παραπάνω από ένα π ο ι η μ α ...!!!

[Δημήτρης Ιατρόπουλος προς ΓΑΠ: Φύγε τώ ρα.](#)
Πέμπτη, 7 Απριλίου 2011

http://ksipnistere.blogspot.com/2011/04/blog-post_5887.html

Το Πατριωτικό Μέτωπο, κρίνοντας πως η επιστολή του ποιητή Δημήτρη Ιατρόπουλου προς τον κ. Γ.Α. Παπανδρέου με αφορμή της ημέρα της ποίησης, θα πρέπει να φθάσει σε όλους τους Έλληνες, την αναδημοσιεύει, χωρίς περιττά σχόλια. Το μήνυμα του Θεσσαλονικιώτικου λαού πέρσι στη ΔΕΘ, με το «ΓΑΠ είσαι ανεπιθύμητος» και το παπούτσι του Κινήματος δια χειρός του γιατρού μας Στέργιου Πραπαβέση, με λόγια ποιητικά, απλά, στέρεα και αντρίκια. Απολαύστε την:

Ανοιχτή προ-ειδο-ποίηση του Δημήτρη Ιατρόπουλου, ως συμμετοχή στην Παγκόσμια Ημέρα της Ποίησης

Αυτά τα σύννεφα είναι δικά μας, και τα ποτάμια αυτής της χώρας και τα... δέντρα. Και όλα τα κορίτσια και τα αγόρια και τα πουλιά. Κι αν σου λέω για τα σύννεφα, έχουμε δικό μας ουρανό εμείς, δικό μας άνεμο, δικούς μας αστρικούς αρχηγούς, δικές μας παρουσίες και οπτασίες. Έχουμε δική μας ιστορία, το κατάλαβες; Μέσα στο δικό σου διαβατήριο όμως, κοιμάται ένα ψεύτικο όνομα, μια ληστευμένη φυσιογνωμία, ένα ξένο παράρτημα ζωής. Φύγε λοιπόν τώρα, φύγε! Δεν σε θέλουμε στην πατρίδα μας.

Εμείς όταν ανασαίνουμε μιλάμε με τους καιρούς και τα χρόνια. Κι όταν κοιταζόμαστε, «βλέπουμε» κιόλας, ο ένας τον άλλο. Στα δικά μας τα χρώματα, κυκλοφορεί μια Ιδέα που δεν πεθαίνει, δεν αλλάζει, δεν υπόκειται σε νόμους, δε μπαίνει σε διατάξεις, δεν μετατρέπεται σε εγκυκλίους. Κι αυτό που εμείς ονομάζουμε Λόγο Τιμής, είναι δικό μας απόκτημα, διαχρονική κατάκτηση, εμείς εδώ φίλε, έχουμε πληρώσει με πολύ αίμα αυτά τα σύνορα, αυτή τη σημαία, είμαστε νοικοκυραίοι, είμαστε νοματάνοι. Ξέρεις από πού έρχεται η λέξη; Από το «ονοματάνος». Που σημαίνει νοικοκύρης με όνομα, άνθρωπος με βάση και ουσία.

Και πάνω απ όλα, αφεντικό της γης του και των προγόνων του. Και πάνω απ τα άλλα, κτήτορας, ιδιοκτήτης κι όχι ενοικιαστής, του ιστορικού του χρόνου. Εσύ δεν μας κάνεις. Δε μιλάς κανονικά, τη σπουδαία πολυδύναμη γλώσσα μας. Δεν ταιριάζεις με τα χνώτα μας, είσαι ξένος.

Και αυτά τα παραμύθια τώρα, ότι δεν υπάρχουν ξένοι πάνω στη Γη κι ότι όλοι είμαστε ίδιοι, να τα φορέσεις στα δικά σου παιδιά, όχι στα δικά μας, τ' ακούς; Πάνω στη Γη, είμαστε όλοι άνθρωποι, είμαστε Παρόμοιοι, αλλά δεν είμαστε Ίδιοι.

Μην κάνεις αστεία με τη γλώσσα μας γιατί είναι η σπουδαιότερη πάνω στον πλανήτη και καθαρίζει τις έννοιες και δίνει όνομα στα πράγματα και στις ιδέες, και φιλοξενεί ιδανικά και ποτίζει το Πνεύμα.

Όλα εδώ μέσα είναι κόκκινα από το αίμα που αιώνες τώρα χύνουμε για να στήσουμε και να στηρίξουμε αυτή την πατρίδα. Όλα εδώ μέσα είναι γαλανά από τον καθαρό μας ουρανό. Όλα εδώ μέσα είναι πράσινα από τα πανάρχαια δέντρα μας. Όλα εδώ μέσα είναι μπλε από την αθάνατη, τη δικιά μας θάλασσα. Όλα εδώ μέσα είναι μαβιά από το χρώμα των υπέροχων δειλινών μας. Όλα εδώ μέσα είναι κίτρινα από τις θεϊκές μαργαρίτες και τα μαγιάτικα τριαντάφυλλα μας. Όλα εδώ μέσα είναι λευκά απ τα ασβεστωμένα σοκάκια και

τα παραθυρόφυλλα των νησιών μας.
Κι ήρθες εσύ, να μας φέρεις το ΜΑΥΡΟ!

Φύγε, δεν σε θέλουμε στην πατρίδα μας. Γύρνα εκεί που γεννήθηκες. Έχεις κι εσύ πατρίδα, τη σεβόμαστε, δεν ήρθαμε εκεί να στη διαλύσουμε, να την ξεπουλήσουμε, να την σβήσουμε απ το χάρτη των Εθνών, των Λαών και των Ηπείρων. Εσύ όμως ήρθες εδώ και παριστάνεις τον δικό μας χωρίς να είσαι. Λες ψέματα, δεν μας μοιάζεις, δεν μας ταιριάζεις. Φύγε, φύγε τώρα!

Είχαμε θεσπέσια δάση, φυτεμένα απ τα μαγικά χέρια των Θεών μας εδώ και χιλιάδες χιλιάδων χρόνια. Και μας τα κάψανε αυτοί που σε έστειλαν για να διαλύσεις τη χώρα μας. Έχουμε αθάνατα, πανέμορφα νησιά. Κι ήρθες εσύ και αρχίσανε οι ψυχοπαθείς εχθροί του τόπου μας να ζητάνε τα νησιά μας, να τα τυλιξουνε σε μια κόλλα χαρτί, σ ένα ψευτοσυμβόλαιο, να τα κάνουν τραπουλόχαρτα των τοκογλύφων φίλων σου και των προστατών σου. Έχουμε το λαό μας, να δουλεύει και να χαίρεται τον ήλιο του, τις παρέες του, τα έθιμά του, τις παραδόσεις του, τις ανθρώπινες σχέσεις του, την επαφή του με τη χρυσή παλέτα της ιστορίας του.

«Με Ποσειδώνα κι 'Αη Νικόλα στην αρμύρα,
ίδιο καράβι, ίδια ρότα, ίδια μοίρα».

Εδώ το Πάσχα, το λέμε Λαμπρή, εδώ μαζί με τον Ιησού ανασταίνεται και η Περσεφόνη, εδώ η Ανάσταση είναι το άλλο πρόσωπο της Άνοιξης, εδώ οι Ποιητές μας, δίδαξαν στην υπόλοιπη ανθρωπότητα τη διαφορά και την απόσταση ανάμεσα στο «βρίσκομαι», στο «είμαι» και στο «υπάρχω».

Κι ήρθες εσύ να τα διαλύσεις όλα, να τα ξεπουλήσεις όλα, να τα σβήσεις απ το χάρτη των Εθνών, των Λαών και των Ηπείρων. Το ξέρουμε δεν είσαι μόνος σου, αυτοί που σε στείλανε, σου ετοίμασαν και την προίκα σου στον τόπο μας εδώ και χρόνια. Και μαζί σου, στείλανε και αρμαθιές, ασκέρια, ομάδες από δικούς σου που ψευτομιλάνε κι αυτοί τη γλώσσα μας, όπως όλοι οι υπάλληλοι κάθε υπηρεσίας. Όσο για τους άλλους, τους δικούς μας, τους Εφιάλτες, τους ΠηλιοΓούσηδες, τους Νενέκους, αυτούς, όση δύναμη κι αν νομίσουν πως έχουν, όση εξουσία κι αν έχουν αγοράσει με τα λεφτά του δικού μας ιδρώτα, ξέρουμε καλά, τι θα τους κάνουμε. Έχουμε μεγάλη εμπειρία σε τέτοια θέματα, εδώ και εκατοντάδες χρόνια, ξέρεις.

Εσύ κοίταξε τον εαυτό σου μονάχα, τίποτε άλλο. Και φύγε. Φύγε τώρα. Δεν είσαι δικός μας. Δεν σε θέλουμε στην πατρίδα μας. Μη νομίσεις ότι θα τα καταφέρεις με τίποτε μισθοφόρους. Μας έχει ξανατύχει. Και τους περάσαμε απ τη μηχανή του κιμά. Μη πιστέψεις ότι θα σε αφήσουμε να πουλήσεις την πατρίδα μας. Μη ξεγελαστείς ότι έχεις κάποια δύναμη. Τίποτε εδώ μέσα δεν σου ανήκει. Ούτε ο Στρατός Μας, ούτε το Ναυτικό Μας, ούτε η Αεροπορία Μας, ούτε το Λιμενικό Μας, ούτε η Αστυνομία Μας, ούτε η Πυροσβεστική Μας, κατάλαβες; Φύγε τώρα, δεν είσαι δικός μας, άδειασέ μας τη γωνιά, δεν σε θέλουμε. Φύγε όσο είναι καιρός. Νιώσε το, μέσα στο όποιο μυαλό σου. Για να μην το νιώσεις στο πετσί σου. Φύγε από δω. Δεν σε θεωρώ προδότη. Είσαι καλός πατριώτης. Υπηρετείς την πατρίδα σου κι εσύ, όπως κι εγώ, αυτή τη στιγμή. Είμαστε κι οι δυό

πατριώτες. Αλλά σε διαφορετική πατρίδα ο καθένας.

Φύγε λοιπόν, τώρα, όσο είναι καιρός. Φτάνει με σένα. Για τους «άλλους» θα φροντίσουμε εμείς. Μην ανακατεύεσαι στα δικά μας πράγματα..

Φύγε, ΤΩΡΑ!